

Noget om, at man har truffet ham som Spion. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, hvad han vist ogsaa vil indrømme mig, at hans Virksomhed paa dette Omraade er saa ofte bleven omtalt rundt om paa Landet ved Folkemøder, og man har sagt det ærede Medlem saa mange Behageligheder i den Henseende, fordi han er traadt op som den, der paa en vis Maade har gennemført Rekruternes humane Behandling, at det er derfor, at jeg henvendte mine Bemærkninger til det ærede Medlem, men ogsaa kun derfor.

J. Hansen (Østykke): Naar jeg har begjært Ordet, er det kun for en kort Udtalelse. Jeg skal ganske bekræfte den Beretning, som blev givet af den ærede Forespørger angaaende den Samtale, som han og jeg havde med den høitærede Minister. Det forekommer mig, som om den høitærede Minister mente, at den givne Beretning ikke var rigtig, i alt Fald ikke paa alle Punkter, men jeg skal kun i Et og Alt bekræfte Rigtigheden af den Fremstilling, som blev givet af den ærede Forespørger. Der var i den ærede Forespørgers første Foredrag en Bemærkning om, hvad der foregik, en Bemærkning, som jeg havde tænkt, at den høitærede Minister var kommen noget ind paa, fordi jeg anser det for at være af ikke ringe Betydning at faae den høitærede Ministers bestemte Udtalelse derom. Forespørgeren lod falde nogle Ytringer om, at den høitærede Minister vel negtede at modtage Meddelelser fra ham, men lod Ord falde om, at det var en helt anden Sag, dersom det var hans Benner, der kom med en saadan Anmeldelse. Jeg tillader mig at gjentage, at denne Udtalelse af Forespørgeren er rigtig; saaledes udtalte den høitærede Minister sig virkelig, og det er af ikke ringe Betydning for os at faae, og jeg tror ogsaa for den høitærede Minister selv at give os Bæstid om, hvad det var, han mente med denne Udtalelse. Det kan naturligvis ikke undgaaes, at vi paa mange Maader og af Mange blive spurgt om, hvad der foregik ved vor Audients, og naar vi saa skulle komme med en saadan Udtalelse, at den høitærede Minister negtede at modtage Meddelelse af os, men vilde stille sig anderledes overfor sine Benner, saa er det en Udtalelse af den Natur, at den er pinlig for os at komme med, og vi ville derfor gjerne have den høitærede Ministers bestemte Udtalelse, om det var en Fortalelse af den høitærede Minister, eller hvorledes det overhovedet skal forstås. Jeg antager, at den høitærede Minister vil være villig til at oplyse

os om Meningen med denne i mine Tanker og efter min Opfattelse beklagelige Udtalelse. Medens jeg nu har Ordet, maa jeg dog sige til, at vi høre ikke sjelden Tale og høirøstet Tale om den Dffervillighed, som vor Fædrelandsfjærlighed skulde dreie os til, og særlig da af Hærens Befalingsmænd, som have holdt Foredrag i hundredevis omkring i Landet og henvist til, at vor Fædrelandsfjærlighed skulde vise sig i Dffervillighed til at yde store Dffre f. Ex. til Kjøbenhavns Befæstning. Rigtig nok er jeg somme Tider falden i Forundring over disse Udtalelser, fordi man synes at trække sig tilbage, saa snart Spørgsmaalet bliver om, at de skulle betale Omkostningerne, som have bedst Raad dertil. Man forudsætter, og det vil jeg ikke benegte, at der hos de Mænd findes Fædrelandsfjærlighed, men jeg kunde sige til, at det var smukkest, om de forudsatte, at der ogsaa hos Andre kunde findes lige saa god Fædrelandsfjærlighed som hos dem, og jeg tror derfor, at vi Alle maa være enige om, at en Behandling af den Natur, her er skildret, af den Menig i Hæren, naar Spørgsmaalet bliver om Landets Forsvar, kun kan virke nedbrudende og fordervende med Hensyn til denne Dffervillighed, som kan kræves af os Alle og særlig af de unge Mænd, som skulle stille sig under Janen. Derfor kan jeg kun glæde mig over, at den høitærede Minister udtalte, at han vilde lade denne Sag alvorlig undersøge, saa at Sagen kan komme for Dagens Lys i sin rette Skikkelse. Maa jeg dog endnu sige til, at naar den høitærede Minister talte om Spionsystemet og støttede dette paa, at der var saa Mange, der saae paa Dvelserne, og at det tidt var de samme Folk, man fandt ved Dvelfespladserne, der gav Afgt paa, hvad der foregik, og det fremgik af den høitærede Ministers Udtalelser, at han ansaa dette for overordentlig skadeligt, kan jeg ikke dele den høitærede Ministers Opfattelse. Jeg mener tværtimod, at den høitærede Minister maatte være glad ved, at der i Landets Befolkning var en saadan Opmærksomhed for, hvad der foregik ved Dvelserne, at Folk gjerne vilde være tilstede og se derpaa, og jeg er overbevist om, at de Befalingsmænd, som have rent Mel i deres Bøse, slet ikke ere bange for, at der er Mange tilstede for at se derpaa, og at det netop er dem, der ere bange derfor, hvis Færd lige overfor Soldaterne er af en tvivlsom Natur. Jeg kan slet ikke se, at det, at der er Mange tilstede og give Afgt paa Dvelserne og følge med i dette Forhold, skulde være forderveligt eller farligt, lige saa lidt som i noget andet Forhold, hvor man farer ret og hu-